

BIJ DE DIENSTEN

Zondag 21 januari een oecumenische viering samen met de Paulusparochie in de Pauluskerk, aanvang 10.00 uur, ds. de Valk-Boerma en pastor Lange gaan voor. Voor meer informatie, zie elders in Op Weg. Zondag 28 januari ? Op zondag 4 februari zal als gastpredikant ds. Thon uit Valthermond voorgaan. Zondag 11 februari vieren we als gemeente het Heilig Avondmaal in een dienst waarin ds. Kajim voor zal gaan. Zondag 18 februari gaat ds. de Valk-Boerma voor op de 1^e zondag 40 dagentijd. Zondag 25 februari, ds. Kajim.

Een ieder is van harte welkom in bovenstaande diensten.

Ds. Gerben Kajim en ds. Janneke de Valk-Boerma.

Oecumenische viering 21 januari 2018

In de vorige Op Weg heeft u kunnen lezen van de Week van Gebed voor de eenheid van 21-28 januari 2018. Op 21 januari is een oecumenische viering in de Pauluskerk met als thema: Slavernij voorbij?

We staan dan stil bij wat slavernij in ons eigen leven, in deze tijd is. Hoe we ons daar bewust van kunnen worden. En hoe we compassie kunnen hebben met mensen die (ooit) als slaaf geketend zijn en naar bevrijding verlangen. De viering begint om 10.00 uur en zal worden geleid door José Lange, pastor van De Goede Herderparochie in Emmen/Erica en Janneke de Valk, predikant van de Ichthusgemeente te Emmen.

Het Ichthuskoor verleent haar medewerking.

U wordt van harte uitgenodigd deze viering bij te wonen.

Er is ook kindernevendienst.

Let wel: op deze zondag is er geen kerkdienst in Ichthus!

Werkgroep oecumene

IN MEMORIAM

Annie Steenstra

Op woensdag 22 november is overleden op de leeftijd van 86 jaar Annie Steenstra. Geboren in Steenwijk, groeide ze op tot een vrouw die haar eigen leven wilde leiden. Zij kwam te werken in het onderwijs. Samen met haar man Vic kreeg zij twee dochters, Marian en Ellen, met wie zij het goed had. Zij had haar eigen bezigheden. Zo viel zij in als invaljuf, en gaf meer nog Nederlandse en Engelse les aan bedrijven. Ze was ambassadrice in cosmetica en voltrok net als haar vader als bijzonder ambtenaar van de burgerlijke stand de nodige huwelijken. Een vrouw met eigenheid, die genoot van haar passie: toneel, het schrijven van verhalen en monologen en declameren. Zij scheidde van haar man Vic en kwam in Emmen te wonen met haar twee dochters. Begin jaren negentig overleed plotseling haar dochter Marian en werd leven meer overleven. In die tijd werd zij gevraagd om tijdens herdenkingen van Indië-veteranen gedichten te schrijven en declameren. Dat deed ze. Het werd haar nieuwe passie. De laatste tien jaar kwam haar vriend Bé in haar leven met wie ze nog mooie jaren gedeeld heeft. Haar geloof was een houvast. Soms sterk, soms minder sterk, maar voor haar uitvaart gaf zij resoluut het gedicht Voetstappen in het zand mee. Zo had zij het ook ervaren: dat God haar droeg als zij het moeilijk had. Wij wensen haar en allen om haar heen dat toe: dat zij ervaren mogen, gedragen te worden in sterven en in afscheid.

Ds. Gerben Kajim

Johan Oosterhof (Joop)

Op 4 december overleed hij, 90 jaar oud, in de Hullen in Roden, waar hij sinds vorig jaar woonde.

Joop werd geboren in Daarle, studeerde elektrotechniek aan de technische school in Almelo en ging werken bij de firma Entjes in Vroomshoop.

Later werkte hij op Dennenoord in Zuidlaren als elektromonteur.

In 1964 trouwde Joop met Lammy Grit, een secretaresse uit Haarlem, waar ze gingen wonen en Joop werkte als elektromonteur en taxichauffeur.

Later verhuisden ze naar Emmen en nadat Lammy in 2000 overleed, ging Joop wonen in een aanleunwoning bij Heidehiem, waar hij 16 jaar woonde.

Waar Joop erg van genoot waren de vakanties met mensen van Ichthus op de Wereld in Lunteren, die waren voor hem het hoogtepunt van het jaar.

De laatste jaren ging Joop naar de dagopvang de Wieken in de Meerstede.

Drie dagen voordat hij zou gaan verhuizen naar De Hullen, dichtbij broer Jan en schoonzus Betsy, viel Joop, waardoor hij eerst in het ziekenhuis, later in Nieuw Graswijk in Assen en tenslotte in Roden verbleef.

Op zijn rouwkaart staat Psalm 73: 23-24.

Mogen zijn familie en allen die Joop missen zich getroost weten door elkaar en door de eeuwige God in wiens heerlijkheid Joop nu is opgenomen.

Johanna Keim-de Wit.

Tineke Venhuis.

Op 9 december overleed zij, in de leeftijd van 90 jaar, in het Scheper Ziekenhuis Tineke woonde in de flat aan de Meerstraat, tegenover het Haagjespark. Tineke wilde niet dat haar levensloop in de afscheidsdienst

verteld zou worden. Wel wilde ze dat genoemd zou worden, dat de mooiste tijd van haar leven, de tijd was die ze samen met haar moeder mocht

doorbrengen. Ook was Tineke dankbaar voor de fijne en goede contacten met haar broer en schoonzus en met haar zus en zwager. Dat geldt eveneens voor

An en haar nichten en neven. Op 7 november vierde Tineke haar 90^e verjaardag uitgebreid met haar familie. Dat heeft zij als zeer waardevol

ervaren, evenals haar familie. Tineke was ook blij en dankbaar dat zij tijdens haar leven veel kracht en sterkte in haar geloof heeft mogen

ontvangen. De Schriftlezing en de gedichten voor haar rouwdienst had Tineke zelf uitgekozen, evenals de muziek waarnaar geluisterd werd.

We lazen Psalm 23 en het gedicht: 'Zo hoog als de hemel' van Nel Benschop. Ook las nicht Annelies het gedicht: 'Voetstappen in het zand'.

Hieruit bleek het geloofsvertrouwen van Tineke. Mogen haar familie en allen die haar missen troost vinden bij elkaar en bij de altijd liefdevolle God.

Johanna Keim-de Wit.

Wolter de Vries

Op vrijdag 15 december is overleden op de leeftijd van 76 jaar Wolter de Vries. Geboren in Hollandseveld groeide hij op tot een intelligente,

goedlachse en handige jongen, die kwam te werken in het timmermansvak.

Daarnaast volgde hij de lerarenopleiding. Hij werd een gewaardeerde leraar aan de technische school in Klazienaveen die gedreven was om het beste uit zijn leerlingen te halen. Ondertussen was hij getrouwd met Rie. Met hun

twee kinderen vormden zij een mooi gezin waar aandacht voor elkaar, eerlijkheid en je best doen hoog in het vaandel stonden. Wolter was een man van weinig woorden, maar van liefdevolle daden. Zolang het kon, hielp hij

met zijn gouden handen de mensen die hij lief had. Een sociaal bewogen man met veel humor die hield van uitstapjes vol bouwkunst, samen fietsen met Rie die in de rolstoel vast aan de fiets zat en later samen wandelen,

waarbij geen hindernis te groot was om Rie mee te nemen. Voor de kleinkinderen was hij de geliefde grapjes- en toveropa. Toen de laatste jaren de Alzheimer in zijn leven kwam, ging hij dat samen aan met Rie en de

kinderen en groeide de verbondenheid nog meer. Een verbondenheid die bleef ook toen hij de laatste drie jaar in de Weegbree woonde, waar hij uiteindelijk overleed, in een diep vertrouwen op God, die hem kende als geen ander en op wie hij zijn weg mocht wentelen. Wij wensen hem, Rie, kinderen en kleinkinderen en allen die hem lief hadden toe dat zij ervaren mogen dat God zijn hand op hen legt.

Ds. Gerben Kajim

Riemt (Reint Tip)

Op 17 december overleed hij, onverwacht, in de leeftijd van 85 jaar, in hun appartement in Heidehiem, waar hij samen met zijn vrouw Alie woonde. Reint werd geboren in Nieuw Weerdinge en ging na de lagere school bij Bendien werken als naaimachinemonteur.

Reint bezat gouden handen, wat zijn ogen zagen konden zijn handen maken. Hij trouwde met Alie Doldersum en samen kregen ze twee dochters en één zoon.

Reint was een lieve, rustige man voor Alie en een lieve, betrokken vader voor hun kinderen.

Na de sluiting van Bendien werd Reint bode-conciërge in het dorpshuis in Valthe en later bode-conciërge bij de DGD, de district gezondheidsdienst. Met de kleinkinderen, die ze kregen waren beiden erg blij en trots, evenals later met de achterkleinkinderen.

Het feit dat Alie werd getroffen door een CVA was voor beiden erg moeilijk. Voor Reint kwamen er toen ook nog longklachten bij, waardoor zijn gezondheid steeds meer afnam en hij veel moest inleveren.

Totdat het niet meer ging en hij aan zijn laatste reis begon.

Mogen Alie, de kinderen, klein- en achterkleinkinderen en allen die hem missen zich getroost weten door elkaar en door het vertrouwen dat Reint is aangekomen in zijn Thuishaven, geborgen bij zijn liefdevolle Herder.

Johanna Keim-de Wit.

Geertje (Gé) Vos-Alveringh

Op 19 december overleed zij, in de leeftijd van 93 jaar, in haar appartement in de Meerstede.

Gé werd geboren in Vlagtwedde en ging na de huishoudschool in Ter Apel werken op het gemeentehuis in Sellingen.

Ze trouwde met Hendrik Jacob (Henk) Vos, een politieagent uit Veelerveen. Gé was een lieve, zorgzame vrouw en een lieve, zorgzame moeder voor hun twee dochters en één zoon.

Ze was een gastvrije vrouw, haar huis was een open huis, waar alles kon en iedereen welkom was en waar zij de regie stevig in handen had.

Ze had graag mensen om zich heen en genoot van hoogtepunten in de familie. Met haar kleinkinderen was ze gek en ze vond het gezellig als ze kwamen, evenals later haar achterkleinkind.

Samen met Henk, die inmiddels rechercheur was, genoot ze van de bezoeken aan diverse vriendenclubjes.

Het onverwachte overlijden van Henk in 1997, maakte daar een einde aan, maar het lukte Gé haar leven weer op te pakken.

Langzamerhand nam haar gezondheid af en werd ze gemist op haar vaste plekje voor het raam, waar ze naar iedereen zwaaide.

Mogen de dierbare herinneringen aan haar tot troost zijn voor haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkind en voor allen die haar missen.

Johanna Keim-de Wit